

tabudöntögetők – önkéntes alapon

A Magyar Hospice - Palliatív Egyesület irodájában körben ülünk: Schaffer Judit, az egyesület elnöke, Munk Katalin, az egyesület titkára, Farkas Kinga, pszichológus hallgató, önkéntes-koordinátor, Dr. Zana Ágnes, az önkéntes projekt vezetője. A beszélgetésben mindenki részt vesz.

Egyesületünk a Hospice szolgálatok szakmai közössége. Feladatunk az ő érdekvépviseletük, összefogásuk, a szervezetek koordinálása, munkájuk szakmai támogatása – kezdi el a beszámolót az elnök asszony.

Nagyon sok tagszervezetünk van. 90 körüli a Hospice szolgálatok száma, akik betegeket látnak el, nem mindenki a mi tagszervezetünk, de őket is információhoz, segítséghez juttatjuk az ellátással kapcsolatban.

A programokat is mi koordináljuk, publikáljuk, segítünk a szervezésben, pályázatokat készítünk, vannak központi rendezvényeink, konferenciáink.

A kommunikáció is az egyesület feladata, nemcsak a tagszervezetek, hanem a társadalom és a döntéshozók felé.

Fontos feladatunk a hospice szellemiségének terjesztése: az életük végén járó betegek komplex ellátása, amely nemcsak egészségügyi, hanem pszichés, szociális ellátást is jelent, valamint a családok és hozzátartozók segítése a nehéz időszakokban.

Magyarországon elsősorban a rákbetegeket érinti ez az ellátás, de a hospice szellemisége ennél jóval bővebb, minden gyógyíthatatlan betegre vonatkozik.

Az egyesület nemrégiben szervezeti fejlesztésen ment keresztül, felismertük, hogy az önkéntesség olyan terület, amely mindenképpen támogatandó, így egy önkéntes projektet indítottunk el.

A munkánk alapvető feltétele, hogy minden szakterületről legyen jelen dolgozó, legyen orvos, gyógytornász, pszichológus, dietetikus.

A cél a professzionalitás.

Az önkéntes munka kiegészítő tevékenység. A hospice munkát nem önkéntesek végzik, de nélkülük szinte lehetetlen, mert sok a feladat a beteg és a család körül, rászorul a szervezetre, hogy önkénteseket alkalmazzon.

Magyarországon az önkéntesség most van kialakulóban, hiszen a mi társadalmi, gazdasági viszonyaink között ez lassan gyűrűzött be, de már elterjedt, és sok az érdeklődő is.

A hospice munka nehéz terület, mert a gyógyíthatatlan betegek ápolása valamiféle bevonódást is igényel, nem könnyű ezzel szembesülni.

Kétféle önkéntes van: egyik, aki bármilyen segítséget nyújt egy szolgálatnál, amire szükség van. Pl. pékként kenyeret süt, és hetente egyszer elviszi az egyik Hospice-házba; van, aki jogi ügyekben segít; van, aki kertészkedik.

A young woman with light brown hair is looking slightly to the right. She is holding a white sign with blue text. The background is blurred, showing other people in a crowd.

DIÁK-ÖNKÉNTÉSEK A HOSPICE-ÉRT

a célközönség
az egész társadalom,
nincs életkorbeli korlát,
de elsősorban
a fiatalokat
próbáltuk elérni

Akik kimondottan a betegekkel foglalkoznak, azok egyhetes képzést végeznek el önkéntes alapon. Ők segítenek a családnak, felolvasnak a betegeknek, foglalkoztatják őket vagy csak ott ülnek a beteg mellett. Sokszor ez utóbbi a legnagyobb segítség.

Az önkéntes projekt 2010-ben indult kezdeményezés, ennek a lényege egy önkéntes bázis létrehozása, akik a szolgálatokhoz kiküldhetők, és mindenki a maga lakhelyén segíti az ottani szolgálatot.

A másik nagyon fontos szempont, hogy az embereket megismertessük az önkéntességgel, és a gyógyíthatatlan betegek körülményeivel.

A mi kultúránkban elég nagy a hárítás ezzel kapcsolatban, nem beszélünk a halálról, a gyászról, ezek erős tabuk. Ezeket kell áttörni ahhoz, hogy valaki laikusként oda merjen menni egy ilyen beteg emberhez. A szemléletformálás tehát jelentős cél.

Az önkéntes toborzás lényege, hogy összehozzuk a szervezeteinket és az önkénteseket, illetve képezzük is őket. Most készült el a saját önkéntes képzésünk anyaga, szeptembertől indul az egyhetes önkéntes képzés.

Az internetet tartottuk a legfontosabb kommunikációs eszköznek, ezen belül az önkéntes honlapot fejlesztjük, ez még nincs kész. Létrehoztunk egy Facebook oldalt, amely olyan népszerű lett, hogy a Szárnyas Fejvadász oldal, amelyik munkaközvetítéssel foglalkozik, felvett minket az oldalára, ez egyetlen nap alatt húszszeres elérést hozott.

A legnépszerűbb tartalom a munkalehetőségek, itt kapjuk a legtöbb megosztást, külön posztokat teszünk közzé a fiataloknak, videókat, filmajánlókat, amelyek kapcsolódnak az önkéntességhez vagy a Hospice-hoz. Nemcsak a sok-sok "like" és megosztás jelzi a sikert, hanem egyre több a jelentkező önkéntes.

A célközönség az egész társadalom, nincs életkorbeli korlát, de elsősorban a fiatalokat próbáltuk elérni. Talán azért, mert a fiataloknál még nem annyira tabu a halál témája. A középiskolásoktól kezdjük, mert ők már nincsenek annyira szülői befolyás alatt ilyen szempontból, mint a kisebbek, így maguk döntenek arról, hogy szeretnék-e ezt a munkát végezni.

2010 óta járunk iskolákba, összeállítottunk egy programot, amely diákoknak vezetné be a gyógyíthatatlan betegséggel kapcsolatos témákat, afféle tabu-

döntőgető, ismeretterjesztő óráként. Van több iskola, ahol ezt tárt karokkal fogadják. Pl. a Weöres Sándor Gimnázium folyamatosan helyt ad a próbaóráinknak. Azt láttuk, hogy a gyerekek szempontjából a fel nem dolgozott veszteségek a legsarkalatosabb pontjai a témának, illetve a gyógyíthatatlan családtaghoz való odafordulás.

A 50 órás közösségi szolgálathoz kiépítettük a Hospice projektjét, és az anyagi forrásokat keressük, hogy a többi jelentkező gimnáziummal is elkezdhessük ezt a munkát.

Tavaly októberben a hospice világnap alkalmából egy fotópályázatot hirdettünk az életvégi örömök témájában "Mit nyújtanak a pillanatok" címmel.

A pályázaton többségében a fiatal korosztály indult, döntően 17 éves kortól már jelentkeztek. A pályázat kapcsán kampányt indítottunk, szintén elektronikus úton.

Nagy volt az érdeklődés, a pályamunkákból egy szép kiállítást tudtunk szervezni a Rózsavölgyi-szalomban.

A kiállításról televízióban, rádióban és írott sajtóban is megjelent beharangozó és beszámoló is.

A Népszabadsággal és az index.hu-val jó kapcsolatokat ápolunk, de kialakítottunk egy média-adatbázist, és minden fontosabb eseménynél mozgósítjuk a sajtókapcsolatainkat.

Az önkéntes projekt kapcsán a Kossuth Rádióval is kapcsolatba kerültünk, ők és a televíziók egyébként szakértőként is meg szoktak keresni bennünket.

Az eredményesség mutatója az önkéntesség programban nem annyira a médiamegjelenések gyakorisága, inkább az, hogy hányan regisztráltak az önkéntes honlapunkon, akik nemcsak szimpatizánsok, hanem tevélegesen munkát is vállalnának.

Közel kétszázan vannak már a like-klubban négy hónap alatt, és mindegyikük önkéntesünk, hiszen folyamatosan terjesztik a híreinket, felhívásainkat.

Konkréten az egyesülethez munkavégzésre tízen jelentkeztek, és a tagszervezeteknél is naponta gyarapodik azok száma, akik betegágy mellett vállalnak munkát.

Most egy olyan önkéntes rendezvényre készülünk, ahová szeretnénk még több embert és a nyilvánosságot is bevonni. Ez egy egynapos rendezvény lesz, ismeretterjesztő beszélgetések a munkáról, a képzésről, egy kis játék.

Ezt is elsősorban az interneten népszerűsítjük, illetve az írott médiában, tartunk előzetes sajtótájékoztatót is, és egy kiadvány készül, amelyben ismertetjük a program lényegét a közönség és a média számára is. Ez a rendezvény idén júniusban lesz.

Sokat dolgoztunk az önkéntesség népszerűsítésén, és most egy-két hónapja azt látjuk, hogy hirtelen elkezdett működni a dolog. A folyamatos jelentkezések azt igazolják, hogy sikeres ez a kampány, hiszen ez volt a cél: minél több önkéntest toborozni.

A Facebookot minden civil szervezetnek tudjuk ajánlani, hiszen jóformán mindenkihez eljut az információ általa, megfelelően ütős, és a témához kapcsolódó posztokkal nagyon sok embert, és főleg nagyon sok fiatal el lehet érni.

” SOKAT
DOLGOZTUNK AZ
ÖNKÉNTESSEG
NÉPSZERŰSÍ-
TÉSÉN, ÉS MOST
EGY-KÉT HÓNAPJA
AZT LÁTJUK,
HOGY HIRTELEN
ELKEZDETT
MŰKÖDNI A
DOLOG